

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. H. E.**
státní příslušnost Turecká republika

zastoupený Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou
sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2021 č. j. OAM-215/ZA-ZA12-ZA17-2021, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 21. 7. 2021 č. j. OAM-215/ZA-ZA12-ZA17-2021 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za objasněno, že důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je snaha setrvat nadále na území České republiky za účelem partnerské vazby a hledání pracovního příležitostí. Tyto důvody však nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal prostřednictvím své právní zástupkyně včasnou žalobu. V ní namítal, že se svou partnerkou, občankou České republiky nemůže realizovat společný život v České republice jinak, než v režimu mezinárodní ochrany, neboť jinak by obdržel výjezdní příkaz a s ohledem na to, že s partnerkou nejsou manželé, nebyla by jeho žádost o povolení k přechodnému pobytu podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky úspěšná. Žalobce nemá jiný způsob, jak realizovat svůj soukromý a rodinný život jinak, než podáním žádosti o mezinárodní ochranu. Dodal, že jeho přítelkyně je české státní příslušnosti, v Turecku nikdy nežila, a proto chtějí společně žít v České republice. Nemá jakoukoliv možnost získat pobytové oprávnění s ohledem na proticovidová opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky. Podle žalobce měl žalovaný přezkoumat případný zásah do jeho soukromého a rodinného života. Navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 11. 10. 2021 zejména zdůraznil, že legalizace pobytu či případné potíže při vyřizování pobytového oprávnění nelze podřadit pod zákon o azylu. Pokud žalobce chce realizovat svůj soukromý a rodinný život v České republice, bude se muset podřít zákonu o pobytu cizinců, a to i přes složitost mechanismu.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2021 č. j. OAM-215/ZA-ZA12-ZA17-2021 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 6. 4. 2021. Při poskytnutí údajů k této žádosti dne 16. 4. 2021 uvedl, že do České republiky přicestoval 26. 3. 2019 na české pracovní vízum. Jako důvody

o své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že za něj po nějaké době zaměstnavatel přestal platit sociální a zdravotní pojištění, žalobce opakovaně změnil zaměstnání a poslední rok už nepracuje. Byl 2 x vyslýchán policií, která mu řekla, ať si buď zažádá o azyl anebo bude muset 16. 4. 2021 opustit Českou republiku. Protože zde má již 8 měsíců přítelkyni, s níž dva měsíce žijí společně, chtěl by zde zůstat. Radili se s právníkem, který jim řekl, že pro něj bude nejlepší zažádat o azyl a do budoucna přemýšlet o svatbě. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že dne 16. 4. 2021 byl s žalobcem proveden pohovor k jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Z protokolu o tomto pohovoru vyplývá, že žalobce uvedl, že si doma nerozuměl příliš s otcem, který jej vyhnal z domu za práci. V České republice zkoušel pracovní příležitosti a v posledních dvou letech žije s přítelkyní v Kroměříži. Po dobu jednoho roku již nepracuje, neboť nemá pracovní povolení. Byl vždy zaměstnán v rychlém občerstvení tzv. kebabu, přičemž jeho pracovní vízum skončilo v září 2019 a poté zde setrval nelegálně a o legalizaci pobytu se ani nepokoušel. Rád by zde zůstal se svojí přítelkyní, navíc v Turecku není dostatek práce. Žalobce k dotazům dále uvedl, že v Turecku potíže neměl a že se svou partnerkou má v plánu se oženit. Součástí správního spisu jsou informace o zemi původu žalobce, a to:

- informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR z 19. 5. 2021, o bezpečnostní a politické situaci v Turecku,
- informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky č. j. 126189-7/2020-LTPT ze dne 13. 11. 2020 nazvaná „Turečtí občané kurdského původu“,
- informace odboru azylové a migrační politiky České republiky ze dne 20. 4. 2020 o situaci na Turecko – Syrské hranici,
- informace Ministerstva vnitra Velké Británie ze září 2019 o Turecku,
- zpráva britského ministerstva vnitra ze zjišťovací mise v Turecku ze října 2019 a
- zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) obsahující přehled údajů o Turecku za rok 2020.

6. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

7. Podle ust. § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě vhodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.

8. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se udělí doplňková ochrana cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že

v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochranu státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

9. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného toliko v mezích žalobních bodů tak, jak mu to ukládá dispoziční zásada uvedená v ust. § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Žalobce nesouhlasil s neudělením mezinárodní ochrany a s tím, že jej žalovaný odkázal na možnost legalizace jeho pobytu podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Pokud by o mezinárodní ochranu nepožádal, obdržel by výjezdní příkaz a se zřetelem k tomu, že se svou partnerkou nejsou manželé, by mu dle tohoto zákona nemohlo být uděleno povolení k přechodnému pobytu. K tomu dodal, že nemá možnost požádat ani o zaměstnaneckou kartu z důvodu opatření Ministerstva zdravotnictví ČR oproti covidovým restrikcím, což považuje za diskriminační. Vytýkal proto žalovanému, že tuto nemožnost získat na základě jakékoliv žádosti o pobytové oprávnění při svém rozhodnutí nezohlednil. K uvedenému musí krajský soud ve shodě s žalovaným konstatovat, že takto uváděné důvody, které spočívají v potřebě legalizace pobytu na území České republiky, rozhodně nemohou být ani důvodem pro udělení azylu z taxativně vymezených důvodů v ust. § 12 zákona o azylu a nemohou být považovány ani za důvody představující nebezpečí vážné újmy podle ust. § 14a odst. 2 téhož zákona. To, že na území České republiky má žalobce přítelkyni, s níž sdílí společnou domácnost, respektive, že z důvodu proti covidovým opatřením má ztíženou možnost získat pracovní povolení, rozhodně nemůže být důvodem pro posuzování extraterritoriálního účinku článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kterou je Česká republika vázána. Jestliže tedy podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany sledoval žalobce dosažení legalizace pobytu v České republice, pak jej žalovaný zcela správně odkázal na možnost řešení tohoto problému podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, jehož instituty nelze nahrazovat udělením azylu či doplňkové ochrany.
11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

[Zadejte text.]

12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v tomto řízení nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 6. prosince 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce